În Divizia „A" de handbal

JOI, UN DERBY DE MARE ATRACȚIE DINAMO BUCUREȘTI – H. C. MINAUR

Cîteva lucruri notabile în etapa a XV-a a campionatelor naționale de handbal, Divizia „A" disputată simbătă și duminică :

● **Steaua** a repurtat cea de a 15-a victorie (din 15 meciuri susținute) în acest campionat. Vasile Stingă, complet refăcut, a reintrat cu succes.

● **Dinamo București**, grație victoriei la Universitatea Cluj-Napoca (restanța s-a disputat în cursul săptămînii), a urcat pe podium, acolo unde de fapt este locul său.

● Luptă mare în subsolul clasamentului. Pentru cel de al doilea loc la retrogradare (C.S.M. Borzești are o situație fără ieșire) se află în... horă Universitatea Craiova, Relon Săvinești, Dinamo Brașov și Constructorul Oradea. Ultimele trei echipe speră, însă, că studenții craioveni vor pierde trei puncte la „masa verde", deoarece au întrebuințat în meciul cu Universitatea Cluj-Napoca un jucător care nu se prezentase la normele de control, și că astfel vor putea respira ușurate.

● Luptă mare și pe „podiumul" campionatului feminin : **Știința Bacău, Chimistul Rm. Vilcea** și **Rulmentul Brașov** speră la titlu ! Mizăm — din mai multe motive — pe **Știința Bacău**.

● Unul dintre marile derbyuri ale campionatului, meciul DINAMO BUCUREȘTI — H.C. MINAUR BAIA MARE, se dispută joi. Dinamoviștii, superbi în disputele din Cupa cupelor, au un moral ridicat și vor victoria. Maramureșenii lui **Lascăr Pană** — care i-au aplaudat pe „roș-albi" pentru performanțele lor în competiția europeană — vor însă să dovedească tuturor că sînt mai buni decît finaliștii Cupei cupelor ! În perspectivă un meci deosebit !

CLASAMENTELE LA ZI

MASCULIN

1.	STEAUA BUC.	15	15	0	0	406-288 45
2.	H. C. Minaur	14	10	1	3	395-301 35
3.	Dinamo Buc	14	8	1	5	363-301 31
4.	Constr. Arad	15	8	0	7	306-307 31
5.	U. Cluj-Napoca	15	8	0	7	362-376 31
6.	Poli Timișoara	15	6	3	6	308-322 30
7.	Indep. Carpați *)	15	7	1	7	340-351 29
8.	Constr. Oradea	15	6	0	9	297-324 27
9.	Dinamo Brașov	15	5	2	8	312-335 27
10.	Relon Săvinești	15	5	1	9	300-316 26
11.	Univ. Craiova *)	15	4	2	9	309-367 24
12.	C.S.M. Borzești	15	1	1	13	310-420 18

*) Echipe penalizate cu cîte un punct.

FEMININ

1.	ȘTIINȚA BACĂU	15	12	0	3	377-316 39
2.	Chimistul Rm. V.	15	11	0	4	365-318 37
3.	Rulmentul Bv.	15	10	1	4	304-281 36
4.	Progresul Buc.	15	9	1	6	309-301 32
5.	TEROM Iași	15	8	0	7	322-296 31
6.	A.E.M. Timișoara	15	7	1	7	297-294 30
7.	Mureșul Tg. Mureș	15	6	1	8	280-303 28
8.	Textila Buhuși	15	6	1	8	278-321 28
9.	Confecția Buc.	15	5	2	8	332-331 27
10.	Hidrotehnica C-ța	15	5	2	8	295-318 27
11.	C.S.M. Sibiu	15	4	1	10	270-310 24
12.	C.S.M Sf. Gh.	15	2	2	11	297-337 21

● **Meciul Dinamo București — H.C. Minaur, restanță din etapa a XV-a, se va disputa joi, 7 aprilie, la ora 16, în sala Giulești.**

● Etapa a XVI-a a întrecerilor Diviziei „A", băieți și fete, se va desfășura duminică, 10 aprilie.

● În clasamentul „Trofeului eficacității", oferit de ziarul „SPORTUL", conduce ȘTEFAN BIRTALAN (Independența Carpați Mîrșa) cu 126 de goluri marcate (din 13 partide jucate), urmat de Alex Fölker (Politehnica Timișoara) cu 119 goluri.

● În fruntea clasamentului **„Trofeului eficacității" se află MARIA VERIGEANU (Chimistul Rm. Vîlcea) cu 150 de goluri înscrise (medie de 10 goluri pe meci !)**, urmată de Iuliana Dimofte (Hidrotehnica Constanța) 110 goluri și Rodica Grigoraș (Confecția București) cu 109 goluri.

DINAMO ÎN FINALA CUPEI CUPELOR

(Urmare din pag. 1)

s-a dovedit a fi cvasi-generală, iar apărarea fermă, handbaliștii iugoslavi erau pur și simplu dezorientați. În această parte a întîlnirii s-au pus bazele victoriei. În partea a doua a meciului, pressingul adversarilor s-a mărit, portarii dinamoviști au intrat în eclipsă, sistemul defensiv coborîndu-și îngrijorător nivelul, dar cîștigătoarea „Cupei României" n-a abandonat, totuși, cîrma jocului. Au apărut, ca din... pămînt, **Grabovschi** și **Roșca**, doi interi de... altitudine, care au marcat gol după gol, menținînd avansul de trei puncte, deci asigurător pentru formația lor. Între minutele 34 și 46, acești doi sportivi au înscris 9 goluri, făcînd inutile eforturile mari, admirabile, ale componenților lui **Zelezniciar Niș**. Inepuizabilele resurse ale dinamoviștilor, apărute uneori surprinzător, de unde nu te așteptai, au reprezentat un handicap insurmontabil pentru oaspeți.

Este evident, dinamoviștii au vrut din tot sufletul această calificare și au reușit-o. Aceasta pentru că au putut! **Pentru acest potențial superior, felicitările se cuvin, în primul rînd, antrenorilor Ghiță Licu și Valentin Samungi**, ambii maeștri emeriți ai sportului. Cei doi tineri tehnicieni au pregătit exemplar echipa, i-au inoculat dorința afirmării internaționale, au mobilizat-o, au știut cînd s-o solicite la maximum în pregătiri și cînd să-i ofere timp de odihnă, au fost — în primul rînd — ei înșiși un exemplu mobilizator. La acest ceas de bucurie, să le mulțumim pentru contribuția lor majoră la realizarea acestei performanțe a handbalului românesc.

După rezultatele nesatisfăcătoare din grupa „B" a C. M. de hochei

„TOKIO '83" TREBUIE SĂ FIE MOMENTUL DE ÎNCEPUT AL RECONSTRUCȚIEI ECHIPEI REPREZENTATIVE !

A 26-a ediție a grupei B a C.M. de hochei pe gheață, încheiată, recent, la Tokio, cu victoria unei tinere și foarte talentate echipe a S.U.A., a însemnat pentru hocheiul nostru întrecerea în care el a trecut din eșalonul secund al disputei mondiale în cea de a treia categorie a sa, adică în grupa C. Acumulînd doar 3 puncte (victorie la Elveția cu 4—3 și joc egal cu Iugoslavia 7—7), echipa noastră reprezentativă a adunat o „zestre" evident modestă, care s-a dovedit insuficientă pentru rămînerea ei în eșalonul secund al elitei mondiale.

În acest fel, **ECHIPA NOASTRĂ REPREZENTATIVĂ NU ȘI-A INDEPLINIT OBIECTIVUL PROPUS (CALIFICAREA PENTRU JOCURILE OLIMPICE DE LA SARAJEVO) ȘI N-A REUȘIT NICI MĂCAR SĂ SE MENȚINĂ ÎN GRUPA B !** Este drept că o astfel de contraperformanță se... anunța cam de doi ani, deoarece la grupa B a C.M. atît în 1981, la Val Gardena, cît și în 1982, la Klagenfurt, hocheiștii noștri s-au salvat în ultimul moment, la golaveraj.

Înainte însă de orice, deci înainte de a vorbi despre evoluția ca atare a echipei la Tokio, ni se pare necesar să precizăm, încă de la început, că la ora actuală hocheiul nostru, în ansamblul lui (competiții, valoarea lor, numărul de echipe și repartizarea lor pe teritoriu, numărul și, mai ales, calificarea antrenorilor, felul în care înțeleg să se pregătească jucătorii, cum muncesc antrenorii etc. etc.) nu mai este competitiv pe plan internațional, în confruntările cu reprezentativele unor țări cu Elveția (chiar dacă la Tokio am cîștigat meciul direct), Polonia, Austria, Norvegia. Și aceasta pentru că țările menționate au campionate cu 15—20 de echipe puternice, la meciurile cărora vin mii și chiar zeci de mii de spectatori (în prima ligă a campionatului elvețian media de spectatori a fost în acest sezon de 10 000 !), cu antrenori foarte calificați, cu o dotare tehnică (extrem de importantă în hochei) după ultimele cerințe ale inovațiilor în materie de echipament și materiale. Diferența din acest punct de vedere este frapantă și ea nu poate fi exclusă dintr-o analiză ca aceasta. Analiză care își propune să arate cîteva cauze ce frînează dezvoltarea hocheiului și a căror eliminare depinde numai de noi, adică de forurile sportive cu sarcini în această direcție.

Prin aceasta dorim să spunem că este neapărat necesar să se asigure, mai ales în centrele unde există nuclee de hochei, creșterea numărului de echipe, prin rezolvarea unor probleme vechi, discutate și răsdiscutate, cum sînt : înființarea unei echipe la una din marile uzine din apropierea patinoarului „23 August", adică în cartierul Balta Albă-Titan, care a dat și dă majoritatea zdrobitoare a componenților formațiilor Steaua și Dinamo ; înființarea unei alte echipe la Galați, oraș cu peste 250 000 de locuitori și unde hocheiul a prins rădăcini puternice ; sprijinirea centrului de la Suceava, unde a început să se muncească și rezultatele bune ar putea fi accelerate dacă ar exista mai multă înțelegere pentru eforturile care se depun în acest oraș și în... vecini, la Rădăuți (vechi și statornic „prieten" al hocheiului nostru) ; repartizarea fondurilor nu după principiul „fiecăruia cîte o bucățică", ci după merite și contribuția la dezvoltarea generală a hocheiului, pentru că există centre (Odorhei, Sf. Gheorghe și altele) care de ani și ani consumă fără să dea nimic! O altă problemă: cînd se vor rezolva situațiile paradoxale și atît de vechi legate de faptul că la București, Galați și Miercurea Ciuc există echipe de juniori de sine stătătoare precum și echipe de seniori care n-au secții de juniori (exemple: Steaua și, mai ales, Dinamo!). Și ar mai exista încă multe astfel de „mici necazuri" care, rezolvate la timp și operativ, ar fi putut ajuta la progresul internațional al hocheiului nostru, despre care se spune (din păcate, mai mult „se spune") că este cel mai avansat pe planul competițiilor internaționale dintre sporturile noastre de iarnă. Ne propunem ca la încheierea sezonului să ridicăm toate problemele acestei discipline începînd cu valoarea principalei competiții interne (unde jucătorii de lot se plimbă pur și simplu și apoi se lovesc cu „capul de pragul de sus" în marile întreceri...) și terminînd cu repartizarea forțelor, a sprijinului moral și material acordat primelor echipe care ființează în hocheiul nostru.

Și acum să vedem ce a fost la „Tokio '83". În grupa „B" a C.M., în primele 4—5 meciuri echipa noastră s-a străduit să se comporte cît mai bine. Atît timp cît au putut rezista cei 8—9 jucători care au fost folosiți mai mult și care, în aceste condiții, au dus tot greul reprezentării țării noastre în această dispută, jocul selecționatei noastre a suferit mai puțin. Într-adevăr, portarul **Gh. Hutan, fundașii Ionliță, Justinian**, ca și cei doi „unși" ad-hoc la Tokio în acest post, **Axinte** și **Elod Antal** (ultimul pionjînd în sutul unui adversar în meciul cu Elveția s-a accidentat serios la picior și n-a mai jucat în ultimele două meciuri), atacanții **Doru Tureanu, Cazacu** (un exemplu de dăruire și de dorință de mobilizare pînă la ultima picătură de energie), **Hălăucă** (gest efectiv eroic : cu arcada spartă și cusută în trei fire, cu ochii învinețiți, cu fruntea umflată de la lovitura care i-a spart arcada a intrat după 10 minute în joc, provocînd senzație pe Stadionul Național din Tokio!), **Solyom, Pisău** au depus mari eforturi, au luptat cu îndîrjire în fiecare meci și nu greșim dacă spunem că ei au, în ciuda rezultatelor obținute, meritul de a fi luptat. Dar ceilalți ? „Turiști" calificați : **Berdilă, Popescu, Gherghișan, Moroșan, Chiriță, Istvan Antal** și **V. Netedu** care fie că nu au valoarea cerută de participarea la o astfel de întrecere, fie că privesc prezența lor la jocurile echipei reprezentative cu o ușurință condamnabilă, arătînd — prin atitudinea față de pregătire, prin evoluția lor superficială — că nu sînt pătrunși de uriașa responsabilitate ce o are orice sportiv atunci cînd îmbracă tricoul echipei reprezentative a țării. Aceasta a fost marea lacună a echipei noastre. Unii jucau în... galop, luptînd fără reținere, iar alții, cei amintiți în urmă „dansau" un fel de vals lent, parcă din altă epocă. Și culmea este că acest fapt nu-i prea deranja !?

În încheiere, cîteva propuneri: **ECHIPA NAȚIONALĂ TREBUIE RESTRUCTURATĂ TOTAL.** Există destule elemente talentate la juniorii mari de 20 de ani și la cei de 18 ani. Din lotul actual pot fi reținuți numai acei sportivi care au făcut pe deplin dovada muncii lor în pregătire, a hotărîrii lor de a-și aduce contribuția la revenirea hocheiului nostru în grupa „B" a „mondialelor". Timp pentru refacerea echipei este suficient, pentru că prima obligație competițională internațională, adică grupa „C" a C.M., este abia în 1985, anul viitor urmînd a se desfășura Jocurile Olimpice. Se cere doar mai multă exigență, mai multă muncă și un suflu nou, tineresc, în întreaga activitate. Este de dorit ca forul nostru de specialitate să acționeze rapid și eficient pentru reconstruirea echipei reprezentative.

Călin ANTONESCU

CAMPIONATELE DE CROS SUB SEMNUL TINEREȚII

(Urmare din pag. 1)

A pornit în cursă temătoare, dar după un kilometru de alergare a „rupt" plutonul, rămînînd singură în frunte. Încă un demaraj după jumătatea distanței i-a asigurat un avans confortabil față de **Doina Melinte**, care ne-a lăsat, la rîndul ei, o bună impresie. La seniori, Marko a controlat cu siguranță cursa, fiind bine secondat de colegii de club **Alexandra Chiran** și **Constantin Aricîu** (o surpriză plăcută). Campionul încheie un sezon hivernal foarte bun, care ne face să credem că în sezonul de pistă își va relua progresul întrerupt anul trecut.

Dacă despre învingători, și alți cîțiva fruntași, se pot spune lucruri bune, imaginea de ansamblu a probelor seniorilor, atît la fete cît și la băieți, nu este tocmai îmbucurătoare, cele două plutoane părînd sărăcăcioase numeric și valoric. Mai interesante, mai animate au fost, de această dată, cursele juniorilor și ele au dat, din fericire, nota generală a campionatelor. În special probele fetelor ne determină să afirmăm că **semifondul nostru are un bogat rezervor de talente.** Unele s-au afirmat acum, cum sînt, de pildă, **Cătălina Gheorghiu** (CSȘ Lic. Mihai Eminescu Iași, antrenor **Radu Constantinescu**), cîștigătoare la junioare III — categorie la care antrenorul federal **Constantin Nour**escu subliniază că întreg grupul primelor 12—15 clasate a dovedit mari posibilități —, **Cleopatra Pălăcean** (CSȘ Cetate Deva, antrenoare **Maria Mladin**), campioana junioarelor II — cea mai bună categorie a concursului —, **Adriana Dumitru**, pregătită la CSM Pitești de... **Natalia Betini, Iulia Negură** (CSȘ 1 Piatra Neamț, antrenor **Ilie Popescu**), Pălăcean, Dumitru și Negură au întrecut-o pe **Ana Algeorgei** — și ea o revelație a sezonului, componentă a echipei naționale, campioană balcanică la Ankara! Ne bucură și revenirea, după o perioadă neconvingătoare, a **Iuliei Ionescu**, învingătoare la junioare mari (unde a lipsit, e drept, **Margareta Keszeg**) campioana, ca și a doua clasată, **Aurelia Haidu**, fiind componente ale lotului pentru campionatele europene de juniori de la Viena în proba de 3 000 m.

Este adevărat că, la categoriile mici, evoluția talentelor este greu previzibilă. **Dar, mai mult ca oricînd, impresia favorabilă lăsată de întrecerile juniorilor (ale fetelor în special) și optimismul privind viitorul atletic al tinerelor talente se bazează pe argumentul obiectiv al unei selecții foarte bune.** Nu putem decît să sperăm că antrenorii care i-au descoperit și pregătit pînă acum pe candidații la performanță vor ști cum să lucreze și de acum înainte pentru ca promisiunile (mari) să devină certitudini.

SEZONUL DE TENIS ÎN AER LIBER A ÎNCEPUT

(Urmare din pag. 1)

nis clubului București. Desigur, pentru a nu se pierde nici o zi din sezonul în aer liber, gospodarii de la T.C.B. s-au îngrijit din timp de procurarea zgurei. O cantitate destul de mare rămăsese din vara trecută, dar cîteva zeci de tone au fost transportate, de la Tîrgoviște, la începutul acestei primăveri. „Nu avem nici un fel de probleme legate de zgură" — ne spunea **Gheorghe Zărnea**, șeful bazei. Că la Tenis Club este prezent spiritul gospodăresc, e un adevăr pe care îl vor confirma și alte detalii. Astfel, în scopul exploatării la maximum a fiecărui teren, dar urmărindu-se și economisirea timpului sportivilor și abonaților, s-au întocmit grafice simple de utilizare a fiecărei suprafețe de joc. De asemenea, la fiecare teren există acum cîte un ceas, abonatul-susținător fixîndu-și singur timpul cînd intră și cînd părăsește terenul. În sfîrșit, să notăm faptul că sînt în curs de terminare mai multe marcatoare, astfel că fiecare ocupant al unui teren își va trasa singur liniile de var, în funcție de dorință.

După cum se știe, la T.C.B. nu activează numai cei care joacă tenis de plăcere, ci și unii dintre performeri. Acestora din urmă li s-au creat condiții mult mai bune în actualul sezon. În primul rînd, este de notat că li s-au rezervat în exclusivitate cinci terenuri pe care copiii se vor putea antrena de la ora 7 dimineața la ora 20, în funcție de programul școlar. Fiecărui antrenor i-au fost repartizați un număr de jucători. La T.C.B. activează, de la începutul acestui sezon, un antrenor entuziast, nu numai cu multă putere de muncă, dar și cu multă pricepere. L-am numit pe **Gheorghe Văideanu**. Alături de el lucrează **Virgil Roșianu** și **Lucian Vasilescu**. Pentru inițierea copiilor va activa aceeași bună pedagogă, fosta jucătoare **Aneta Verone**. Merită evidențiați și alți entuziaști care muncesc la T.C.B., printre care, amenajatorii Constantin Șolea, Gheorghe Chitan, Maria Chitan și Alexandru Oprina.

ABIA ACUM SE FACE CÎTE CEVA...

La complexul de terenuri „23 August" din Capitală am făcut prima vizită în ziua de 28 martie. O primă constatare : pe nici unul din cele zece terenuri nu am văzut antrenîndu-se, așa cum ne-am fi așteptat, vreun tenisman de performanță. Explicația avea să ne-o ofere antrenorul federal **Alexe Bardan** : „Sînt vreo doi ani de cînd solicităm conducerii I.E.A.B.S. să ne aducă zgură, să ne schimbe fileurile și stîlpii, să facă ordine la această bază sportivă de performanță. Dar nu am fost ascultați. De aceea, am hotărît, cu deplinul acord al biroului federal, să renunțăm la complexul de terenuri de la „23 August". Aici plăteam chirie 300 000 de lei pe an, dar nu ni se făceau nici un fel de servicii. Acum, pentru performanță, am închiriat terenuri la Tenis Club București și la Progresul". Călcînd pe fiecare teren în parte ne-am convins că Alexe Bardan avea motive îndreptățite să părăsească terenurile amintite. Și pentru că tot eram în apropiere, am mers la Întreprinderea economică pentru administrarea bazelor sportive, unde am purtat o discuție cu conducătorul unității, **Traian Iliescu**. Interlocutorul a încercat să găsească tot felul de scuze pentru dezordinea de la terenurile „23 August", inclusiv pentru faptul că, de multă vreme, aici nu s-a adus nici măcar o roabă de zgură. Nu s-a arătat prea afectat de faptul că jucătorii de performanță au abandonat terenurile de la complexul „23 August". Abia cîteva zile mai tîrziu conducerea I.E.A.B.S. a început să întreprindă unele măsuri, în special legate de aducerea zgurei. Că s-a putut (dacă a existat cît de cît interes) s-a dovedit ulterior ; atît la „23 August", cît și la terenurile de la Strandul tineretului a început a fi adusă zgura necesară. Cam tîrziu însă... Sigur, mai bine decît deloc ! Dar de ce nu s-au făcut toate acestea la timpul potrivit?